

Hárslevelű termésének értékelése különböző öntözési módok tekintetében

Várady Gergely Zsolt

Agrármérnöki Osztatlan Szak, MSc nappali

Szőlészeti és Borászati Intézet/Szőlészeti tanszék

Belső témavezető: Taranyi Dóra Ágnes, tanársegéd, MATE Szőlészeti és Borászati Intézet, Szőlészeti Tanszék

Napjainkra egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a klímaváltozás nagy hatással van a szőlőtermesztésre. Többek között a tenyészidő lerövidülése és a termés beltartalmi értékeinek az eddig megszokottól való eltérése tapasztalható a jövőben. A legnagyobb kihívás talán, hogy a változó időjárási körülményeket nem tudjuk pontosan prognosztizálni és a legtöbb esetben nem egyértelműen kiszámíthatók a tendenciák a jövőre nézve. Az azonban nem vitatható, hogy a szőlő kiegyenlített vízigénye és a vízstressz elkerülése megköveteli a vízkészlet szakszerű felhasználását. Hazánkban még rendelkezésre áll a szőlő termesztéséhez szükséges vízmennyiség, azonban egyre többször nem a megfelelő időben és helyen érkezik. Az öntözéssel biztosítjuk a szőlő fenofázisaiban az eltérő szükséges vízmennyiséget. A folyamatos adatnyerések során következtetünk, majd esetlegesen az évek során érvelünk a leghelyesebb módszer mellett. Szakdolgozatom a hárslevelű szőlőfajta mutatóit elemzi, különböző öntözési módszerek vonatkozásában. A kísérletet a Neszmélyi borvidékről származó, különböző öntözési módokkal öntözött tőkék fürtjeivel végeztem el. A kísérleti mintaterületeket három részre oszthatjuk, amelyek a következők: egy kontroll terület, amely nem volt öntözve, egy alsó talajfelszín alatti öntözési módszerrel öntözött terület, illetve egy felszín feletti csepegtető berendezéssel öntözött terület. A kísérlet a három mintaterület szőlőfürtjeinek paramétereit vizsgálta, magába foglalva a szőlőfürtök tömegét, hosszát és szélességét, valamint a fürtök kocsányainak tömegét, a bogyók átmérőjét és tömegét, végül a bogyók beltartalmi értékeit. A méréseket követően a három terület kapott eredményeit összevettem. Az összevetés során a kapott eredmények megfeleltek, vagy közelítettek az irodalomban fellelhető hárslevelűre vonatkozó értékekkel. Ezenfelül párhuzamot lehetett vonni a szőlőfürtök tömege és kocsányainak tömege, illetve a hosszuk és az öntözési módok között. Kijelenthető, hogy az előbb felsorolt fürt komponenseknek a legnagyobb értékei a felső öntözési móddal öntözött területen voltak. A pH a felső öntözésű terület mintájában volt a legmagasabb. Ugyanakkor a titrálható savtartalom és a bogyóátmérő átlaga az öntözött területeken kisebb volt, mint a

kontroll területekről származó mintáké. Éghajlati adatokra vonatkozóan az öntözés szükségességét alátámasztották a kísérleti területen mért éghajlati, ezen belül is a csapadékra vonatkozó adatok. Mindemellett a kutatás számos számbeli információval bővítette a hárslevelű szőlőfajtára vonatkozó adatbázist, ezek az értékek közvetetten szolgálhatják az egyes öntözési módszerek melletti érveket és választást, tekintve a jövő egyre szélsőségesebb éghajlati viszonyait.